

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre	1 frt	Egészévre	4 frt
Fél évre	2 „	Egyes szám ára	10 kr

Felelős szerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY.

Laptulajdonos:

FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz címzendők. — Hirdetések, valamint nyilvtéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

A társadalom.

A teremtés legtökéletesebb alkotása az ember, magára hagyatva, minden földi élőlény között a legélhetősebb. Ez a tapasztalati tény utalta a „földurát” azon élő organizmus szervezésére, mely a társadalmat alkotja. Ebben a szervezetben érvényesül s tökélyesül az egyén természetadta képessége, ez biztosítja a megélhetést s a jogrendet. Szóval, a fizikai személy anyagi s erkölcsi életének alapja, feltétele és biztosítója az emberi társadalom, melyen kívül megszűnik ember lenni.

Ebből a mélyre ható nagy kérdésből kiindulva a mi szűkkörü társadalmi életünk kérdésével kívánunk foglalkozni:

Országszerte hangzik a panasz, hogy a társadalmi élet lazul, s elveszítette azon jellegét, hogy patriarkálisnak lenne mondható.

Az alkotmányos korszak visszaállítása az egyesületek szervezése, mintegy céltudatos nemzeti törekvés domborodott

ki az egész országban, — és pedig, nem eredménytelenül. A mennyiben a közszellem terjesztése, elvitázhatatlan sikere az említett üdvös mozgalomnak. Petrosényben későbbi időre esik a társadalmi élet fellendülése, a mi a létezett viszonyokban leli magyarázatát. De midőn az alkotó elemek száma s intelligenciája lehetővé tette, a társadalmi élet oly örömdetes módon érvényesült, hogy arra sovároga gondolnak vissza mindazok, a kik részesei voltak.

Utóbbi időben a társadalmi élet nyilvánulásának, mindinkább elszomorító jelenségeivel találkozunk. Egyesek buzgalma, újabb és újabb életet öntött az elenyedett társadalmi lét fellendítésére s ennek hatása észlelhető is volt éppen úgy, mint a később fokozódó közöny, mely minden alkalommal kifejezésre jutott. Alig pár év előtt is még ott láttuk az ipartestület zászlószentelési ünnepén társadalmi életünk összes tényezőit, rang, foglalkozási, vallási s nemzeti különbség nélkül. A nyilvános összejövetelek, az egyes társadalmi osztályok érintkezésének vidám, kedélyes és bizalmas gyüle-

kező helyei voltak. Ma már e tekintetben is elszomorító a dekadencia. A kaszinó helyi értelmiségünk kis részét számítja tagjai közé. A polgári olvasóközönség hivatva a különböző osztályok alkatelemeit egybegyűjteni s ez is már — már a közöny bénító tespedésének esett áldozatul. Ujabbban a helyiség változtatással fellendült s életrevalóságának örömdetes bizonyítékát adta a kör, csak a szétvonás ne rázza fel a „átok-ostorát”. A bányatársulat zenekara magas művészi színvonalon álló hangversenyeket szokott rendezni s még ezek is utóbbi időben szinte elszomorítóan megcsappant érdeklődést keltettek.

Az olvasóközönség által rendezett fillérestélyek, eddig egybegyűjtötték társadalmi körünk alkatelemeinek nagyobb részét, de utóbbi időben a rendezés körül merültek fel nehézségek, melyek elhárítván, elhatározottak, hogy ezentúl vasárnaponként rendszerint fillérestélyek, illetőleg felváltva műkedvelői előadások rendeztetnek.

Petrosény közönségén áll tehát, hogy a társadalmi élet élénkítése, fellendítése irányuló nemes törekvés sikerét biztosítsa.

A társadalmi élet fejlesztése, a humanizmus nemes feladata.

PETROSÉNY és VIDÉKE TÁRCZÁJA.

Egy kis félreértés.

I.

Ebed után volt.

A férj kényelmesen végig dőlt a pamlagon, s miután lassacskán leszűresülgette feketjét s az üres eszét a fejénél levő asztalkára téve, lomhán egyet nyújtózott, alig tudva elnyomni a má már kitörő ásitást. Majd egyet a falfelé fordult s néhány pillanat múlva rákezdett szokott ebéd utáni horkolási skálájára.

A szenvedés — és szenvedélytől izgott asszony, ökölbe szorított kézzel ugrott fel székről, s mintha csak megakarná fojtani az álvót, föléje hajlott.

De mikor ez, ugyan e pillanatban horkolási fortisszimójának legmagasabb hangjára szökött fel, az asszony magához tért s félig boszorkodó, félig megvető hangon egy „eh!”-t hallatva megfordul s a nyitott ablak párkányára könyököl.

Az utcza tuloldaláról, egy égő szempár tapadt rá.

Zavarában, hirtelen azt sem tudta, visszahúzdják-e vagy maradjon.

— S miért ne maradnék, — gondola magában. Egyéb szórakozás híján megengedhettem ezt magannak. Hűséges lovag, ki végre is megérdemli, hogy néhány pillantással megajándékozzam.

Első eset volt, hogy keresztütbé boesátkozott néma és kitartó imádójával. Eddig mindig visszavonult, midőn megjelent ablaka alatt s legfőlebb nagyon jókedvében nézte csupa pajkosságból a függöny mögül. De most, mintha meg tudná boszulni férje közönyét és hűtlenségét, melyről mint nyílt titokról az egész város suttog. Nemesak fogadja, de viszonzozza is a pillantásokat.

Az öröm elpalástolhatatlan kinyomata ült Regőczy albró úr arcán.

— Ah, mily észbontó boldogság, már eszűn a remény is! . . . S nem győzelmet jöslő biztatás-e. mai viselkedése?

De a boldogság nem tartott sokáig. A férj felébredt s Jolánnak vissza kellett vonulnia.

Tágra tátott szájjal egy nagyott ásitott s mikor e közben kinyújtá feje fölött hosszú karjait, önkéntelenül is a birtokukon levő ezimenes ökrök jutottak Jolán eszébe s akaratlanul is az eszmétársulás törvényének hódolva az agancsos férjekre gondolt.

Szíve azonban még a hűtlenség gondola-

tára is összeszorult. Usak féltékenységében s a boszu gondolatától vezérelve támadhattak ily nemtelen vágyai.

— Nem, nem, nem . . . még ennyire nem süllyedtem. S az albró egy percze feltaladott alakja nyomtalanul tovaröppent.

Vagy tán azért, hogy helyet engedjen gyűlölt vetélytársának, Fekete Gizi képenek?!

Egy rövid szisszenésben tört ki összes gyötrelme s fájdalma.

— Holnap Bécsbe megyek, — jelenti férje röviden, zsebbe dugott kézzel vörösrre dörzsölt szemcivel egykedvűen nejeire tekintve.

— S egyedül?!

— Igen. Ha esetleg unatkoznál, hívd meg Gizit arra a hűre, ő nagyon kedves.

— Nagyon! — szól guyyos hangon Jolán, kivált veled szemben.

— Ugyan, ugyan kedves kiském, — mond hirtelen kedveskedővé változva a férj s szeretetreméltóan kötekedve, — miféle bogárka motoszkál az én édesem fejecskéjében? Na, nem haragszom. Ez legalább jele, hogy szeretsz. Ugy-e igen? — S oly szenvedélyesen ölelte, esőkolta Jolánt, hogy a nő irgy pletykának minősítette volt, a miről a városban suttoznak s miről tán már a verebek is esiripelnek.

LEVELEZÉS

Petrilla. 1899. nov. 2.

Tek. Szerkesztő ur!

Becsés lapjának folyó évi 43-ik számában „Órarend” cím alatt egy az iskoláztatás, illetőleg az iskolába való felküldés idejét tárgyaló és a jelenleg gyakorlatban lévő délelőtti 8 órai feljárás helyett az elemi iskola I-ső osztályában a 10 órát ajánló ciklik jelent meg.

Nem csúdom a felvetett kérdés mélyebb boncolgatásába elegendni, részint mert a gyermekek egészséget megóvó lépést látok benne, részint mert a helyi petrosényi körülményekkel nem vagyok annyira ismeretes, hogy ezen újítás helyes vagy helytelen voltát tisztán állíthattam.

S hogy mégis szót emeljek ezen fent említett kérdés előhozatalakor, arra a petrosényi és petrillai iskolákban uralkodó és a fent említett javaslatnál egy sokkal fontosabb visszás állapot készlet.

Csodálkozom a fölött, hogy t. ciklikirő nem ezeknek a visszás állapotoknak az orvoslását látja sürgősebbnek az általa felhozott újításnál.

Szembetűnőbb és figyelemre méltóbb az említett iskoláknál, hogy itt nem 8, hanem 6 órák kell a gyermekek egyrészének az iskolába indulniok. Igen, mert a petrilla-deákban nyai iskola terme csak a 3 alsó osztály befogadására elegendő, s így a három felső osztályból a petrosényi állami iskolába és a zárda iskolába kénytelenek járni.

A Lónyay-gyarmaton a tankötelesek száma szintén, több mint a mennyit a terem befogadhat s így onnan is az ott be nem vehetőknél kell járniok Petrosénybe. A nagy távolságból teljes lehetetlen volna a lejárás, de a bányatársulat könnyített helyzetükön és megengedte, hogy a társulat vonatján járhasanak.

De mi haszna, ha a szegény lónyai gyermekeknek 5-40 perczkor már indulnia kell a vonattal a petrilla-deák bányáinak is már 6 óra előtt el kell indulnia, hogy a vonattal mehesen Petrosénybe. Fél 7 óra után érkeznek a rakodóg, honnan gyalog kell folytatniok utjokat az iskolába. Nincs az a reggel, hogy az ember télen ne találja közülök többet sirva, s a legtöbb, ha el is fojtja a sirást, de a könnyel telt

szemek elárulják, hogy mennyit kell szenvedni még a jobb ruházatnak is a hidegtől.

Szerintem ez a kérdés volna sokkal égetőbb ez az állapot kívánná a figyelmet a felsőbb, hatóságoktól is inkább, mint az a kérdés, hogy 8, vagy 10 órákor jöjjön-e a gyermek az iskolába.

Igaz ugyan, hogy az „órarend”-ben felvetett kérdés csak a kezdő gyermekekre vonatkozik, azonban a dolog lényegén ez sem változtat, mert sokkal könnyebb annak a kezdő gyermekeknek 7-8 órákor rövid távolságból felmenni az iskolába mint a felsőbb osztályosnak 5-6 órától 8-ig, tehát 2-3 óra alatt jutni az iskolába.

Tűrhetetlen az az állapot egészségtani, türihetetlen erkölcsi szempontból, mert nem csak a korai iskolába való indulásra hanem arra is rá vannak utalva, hogy reggel 6-tól este hatig, leszámítva a 4-5 órai iskolai foglalkozást, teljesen magukra hagyva töltsek idejüket.

Most már ósmerve a gyermek természetét, elgondolhatjuk, hogy naponta annyi szabad idő alatt (7-8 óra) jót tanul-e teljesen magára hagyva az a gyermek vagy rosszat?

A hogy 11 órákor vége a tanításnak, rendre veszik Petrosény utcáit, s barangolnak, majd közben-közben összevesznek, s nem ritkán egy-egy ablak vagy kirakat üvegtáblája bájna meg az arany-szabadságot.

És mindezek mellett az erkölcsi sülyedés? A legjobb nevelést kapott gyermekek is tönk-re kell menni sok ellenőrzésen idő alatt.

Pirulva kellett igen sokszor hallanom a bányamunkások előtt, azt a társalgást, melyet a munkás vonaton menő gyermekek folytatnak. Hogy ilyenkor az egyszerű munkás is megteszi észrevételét a tanító és az iskolára az nagyon természetes. De az említettek után beláthatja a komolyan gondolkodó ember, hogy sem az iskola sem a tanító, hanem az a sok szabad idő sülyesíti őket ennyire.

Legjobban mi tanítók tudjuk, hogy a legtöbb szülő gyermekében legdrágább kincsét bizza ránk. Tudjuk, ha nem is látók vagy hallanak is a szülők rettegését, midőn gyermekeiket reggel 5-6 órától esti 7-8 óráig távol s jobbra felügyelet nélkül kell tudniok.

A nem ritkán előforduló esetek, még nyugtalanabbá teszik a szülőt a fölött vajjon nem bukik-e le gyermeke valahonnan maszás

közben, vagy nem kerül-e menet vagy jövet a vonat kerekai alá.

Uton utfélen csak a panaszt lehet hallani a szülőktől, s ezen panasz készített arra is, hogy érdekünkben e helyen is szóvá tegyem ezen visszás állapotok helytelen voltát.

Egy tanító.

UJDONSÁGOK.

— **Halottak napján.** Mint évenként, az idén is impozánsan megnyilatkozott Petrosény kegyelete az elhaltak emléke iránt. Koszorukat helyezték kedveseik sírhalmára az élők s az ezer és ezer gyertyafényből csillogó temetőben hullámozott a sokaság. Egyik helyen az árvák könnytel szemekkel álltak körül a lent pihenő családfő nyugvóhelyét, amott az édesanya imádkozott az angyalok közé felszállott kis gyermekének lelki üdvéért, majd az özvegy zokogott élettársának kihűlt porai fölött. Ezen estén a holtak hívják magukhoz az élőket, kik velük lélekben érintkeznek. Ez a legszebb ünnepe az emberiségnek. Az anyagi előny nagyobb fényt kijejt, de a lelkek és szívek vonzalma impozánsabban nem nyilatkozhatik meg, mint az a petrosényi temetőben ez évben is kifejezésre jutott. Midőn napalkonyatkor a megható egyházi szertartás végeztével Husek Gynla róm. kath. lelkész szívből jövő s szívetrázó remek szónoklatban megemlékezett a holtakról, minden szemben a meghatottság könnye csillogott. 9-10 órákor ismét néma, csendes lón a temető, de a gonoszság még a kegyelet szent helyét a holtak birodalmát sem kiméli. Ellopkodják a gyertyákat s koszorukat rongálják durva kegyetlenséggel a sírjeleket. Ezért kénytelenek vagyunk a közönség méltó felháborodását kifejezésre juttatni. De különösen megbőtráncoltató a koldusok szemmermetlen tolakodása. Az egész vidék fekélyes és egyéb nyomorult kéregetői összerengenek s nem elég, hogy elállják a bejáratot s fülsértő káromál igyekeznek magukra vonni a figyelmet, hanem a buzgó ima és elmélkedésbe merült áhitatoskodókat addig ránczígálják, míg türelmet vesztve el nem zavarják, vagy pedig néhány fölrel a nyakukról le nem rázák őket. Az említett tolvajok és az alkalmatlan, sőt többnyire undító, fekélyes koldusokra, miként a múlt évben, ez uttal is felhívjuk az illetékes

A szenvedélynek ily kitörése s ily kézzel fogható bizonyítéka nem lehet tetetés s csaknem bünbánólag térdre hullott, hogy gondolatban elkövetett hiütlenségeért bocsánatot kérjen.

Szegény, hiszékeny asszony!

Kovács másnap elutazott. Regőczy reménytel dagadó szívvel megjelent az ablak alatt, de hiába Jolán hiányzott.

II.

Egy hét múlva a férj visszatért.

Jolán ép most szorgoskodik azon, hogy férje dolgozó szobáját rendbe hozza. Gondolatai a férj irodájában időznek. A bizalom azonban gyöngye várnak bizonyult a lelkében támadó kételyek ostroma ellenében.

„Ne higgy neki, ne higgy,” hangzott minduntalan egy démani szózat, de semmi biztató visszhang nem felelt e kétségbeesítő szavakra. „Megcsal, nem szeret!”

„Szent Isten ne engedj a bizonytalanság martalékává lenni. Világosítsd fel elmémet! Hadd tudjam és élvezzem boldogságomat, vagy ha nem . . . ah itt van, meg lesz fejte a talány, — kiálta fel hirtelen, miközben a földről egy kis kulesot kapott fel oly mohó gyorsasággal, mintha felténné valakitől, hogy tán más ejti hatalmába a drága zsákmányt.

„Ha van valami köztük — folytatá monologját — akkor bizonyára leveleztek is egy-

mással, a míg Bécsben volt s a levelek minden este benn lesznek a bőröndben!”

S ezzel, mintha meglepetéstől félné, lábujjhegyen az ajtóhoz ment s ráfordította a szobafűtő kulesát, majd visszatérve a kis kulesot idegesen remegő kézzel dugta be a zárba.

Keitő fordított rajta s a zár kipattant. Óvatosan fogott neki a kutatásnak, minden darabot szorgos vizsgálat alá vett, a ruhák zsebeit kifordította, de hiába.

Csak két levelet talált, a melyben az ő két levelére ismert, melyet ő írt férjének.

Már szinte örült, hogy nem talált semmi gyanúsat.

„De mégis! . . . Itt van még egy kis csomag, nézzük csak mi van ebben?” S azzal felbontá a papirost, a melyből egy ékszerbok tánt elő.

Rányomott ujjaival a zárba s egy csillogó gyönyörűen csiszolt gyémántokkal kirakott karperecz tényre káprázata szemét.

Csak a Jolán szeméből látható örömsugarak versenyezhetnek e gyémántok fényűségeivel.

De hogy is ne örülne. A helvett hogy egy vetélytársától rott és erkölyeként őrzött szociális leveletre talált volna, egy remek ajándék tárgyra bukkant, igen, igen ajándék tárgya, hiszen holnap Jolán napja, bizonyosan

születésnapj ajándék. Nem férhet hozzá semmi kétség!

Meghívom Gizit is, Hogy futja el majd az irigység. Mégis az enyém a diadal!

S mintha lelkének egész szerelmét és háliját akarta volna férjébe lehelni, oly forró szenvedéllyel csókolta meg a hivatalból hazaérkező férjét.

III.

Jolán napja van.

Az ebédidőben virágokkal díszített hosszú asztal van fényesen megterítve. A társalgószoba Jolán barátjainak vidám eszevesztől visszhangzik. Csengő kacagás váltakozik negédes mosolykodással. Hol az egyikken van a sor, hol a másikat bosszantják. Szóval jól mutatnak.

Csak a háziasszony mintha örölmélet magát, mintha az a jókedv nem a kedély mélyéből fakadna. Valami a finom szemlélő elől eltitkolhatóan gond aggasztja. Ágyában különböző gondolatok cikáznak át. A küli bőz feltevések kergetőssit játszanak fejében.

Férje volt reggel az első, ki őt üdvözlő és egy szép gyűrűvel kedveskedett s a karperecz?

Csak nem vette Gizinek? Oh, ha ez való lenne. Nem, nem lehetetlen.

„Tudom már” — mondja mintegy önmagának — ide fogja adni az uzsonánál barát-

hatóság figyelmét. Mi kifejezést adtunk a közönség vélekedésének. A többi nem a mi feladatunk.

— **Személyi hír.** Gr. Kün István Hunyadvármegye közgazdasági bizottságának előadója a hét folyamán Janza Vazul szolgabíró, főszolgabíró helyettes kíséretében beható vizsgálatot tartott a petrosényi járásban s különösen a jószágtenyésztés fejlesztésére irányult hivatalos működése mint törzskönyvi felügyelő.

— **Személyi hír.** Babocsay Sándor m. kir. esendőrezredes a kolozsvári esendőrségi kerület parancsnoka a hét elején Petrosényben időzött s meglepő vizsgálatot tartott az itteni szakparancsnokságnál, hol mindent kifogástalan rendben talált, valamint a megvizsgált őrsőkn is.

— **Halálozás.** Petrosény egyik legrégibb polgára Tracher Leonhárd asztalos meghalt 77 éves korában. F. hó 3-án kísérték öröknyugalomra osztatlan részvét mellett. Az ipartestület gyászlobogóval vonult ki a végtiszteltadásra. Nyugodjék békével.

— **Tanítói gyűlés.** A Hunyadvármegyei tantestület zsíli járási köre szombaton, f. hó 11-én tartja őszi rendes közgyűlését a petrosényi áll. iskolában. Az érdekes szaktanácskozáshoz a tanügybarátok is meghívotnak.

— **A dévai kir. törvényszék** múlt hó 30-án Plesch Vilmos máv. hivatalnokot és Weisz Rezső petrosényi kereskedőt 1—1 havi államfogházra ítélte párba j vétsége miatt.

— **A polgári olvasóköri** tisztújító közgyűlése ma — vasárnap — d. u. 5 órakor lesz, mely iránt széles körben igen élénk érdeklődés mutatkozik.

— **A lívazényi jarda** építése folytán az állami műt szükségképpen korláttal volna el látandó, mert oldallejtője oly meredek, hogy könnyen végzetes szerencsétlenség történhetik. Jó volna, ha illetékes helyen erről tudomást szerezzenek s a szerencsétlenségnek elkerüléséről gondoskodnának.

— **A tanítók háza.** Vlasites Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter, keresztül vitte az országgyűlésen, hogy az idei költségvetésbe egy millió koronát vettek fel a Tanítók Házára, és így most már kétségtelen, hogy nem csak Budapesten de Kolozsvárt is meglesz a Tanítók Háza. A tanítók Házát Budapesten (Szentkirályi u. 47. sz.) Ez év november 19-én,

nőm előtt, hogy annál önnepélyesebb legyen. Igen, igen. Mily diadal lesz ez Gizi fölött! De mi lehet az, néhány percz múlva itt az uzsona idő s Gizi még most sincs itt. De férje sem jött még haza. Hol lehet, hol lehetnek?

„Na ugylátszik Gizi nem jön el, szól Lassu Vörösné, mintha tudta volna, min tőri Jolán a fejét.

„Nem is várunk tovább, Hölgyeim menjünk az ebédőbe!”

S az ebédő felé tartottak. De alig érnek az ajtóhoz az elöszobából vidám párbeszéd hangjai hallatszottak.

„Éljen éljen, jön Gizi!” kiáltja az egyik. „És férjed folytatja a másik, s csakugyan alig egy pillanat múlva benyit Gizi, csillogó fényt maga körül árasztva.

„Jaj de pompás karpereced van,” kiált fel csodálkozó hangon Vörösné s Gizi felé tart, hogy közelebből megbámulhassa a remek ékszert.

De egy szivetrázó „jaj” feltartoztatja utjában. Csak ép annyi ideje volt még, hogy a villám sujtottként lerogy Jolánt felfogja karjaiba.

Egy hét múlva nyit titokként azt beszéltek, hogy Jolán Regőczy albíró szeretője.

Vessünk követ rá. Vagy talán még se, ehmelkedjünk előbb kissé.

Benson.

Erzsébet királyné névnapján avatják fel ünnepélyesen. Az elaggott, vagy egyébként munka és keresetképtelenné lett néptanítóknak tehát lesz menháza, a hol nyugalomra hajthatják fejüket s nem lesznek elhagyva. Megérdemli ez a derék testület a kormány és társadalom jó akaró gondoskodását.

— **Jótékonczélu műkedvelői előadás** lesz ma — vasárnap — este fél 8 órakor a Wágner szálloda nagy termében. Két jó vigjáték kerül színre s az előadást táncz követi. A szereplők intelligenciája s nagyobb részben már ismert ügyessége biztosítékot nyújt arra nézve, hogy ezen kellemes est Petrosény és vidéke művelt közönségének élvezetes szórakozást nyújtand s a pangó társadalmi élet egyhangúságot élénkíteni fogja. Színre kerül: „Barátságból” Taylor Tamástól, angolból ford. Csiki G. — Vigjáték 1 felvonásban. Személyek: Benson, ügyvéd Striegl F. József ur, Carry neje Dombora Ilonka k. a. Southdown Trotter, Benson barátja Sebő Jenő ur, Lucy neje Varjassy Vilma k. a., Meredih, Benson segédje Rosznáky Géza ur. Ezt követi: „Egyetlen leány. Vigjáték 1 felvonásban. Írta: Gr. Fredrő Sándor, ford. Radnotfay. Személyek: Szumbalinszky földbírtokos Bakos József ur, Paulina leánya Fekete Aranka k. a., Gomojtó Mátyás litvániai földb. Lányi Béla ur. Agatha neje Varjassy Vilma k. a., Ratatinszky Kázmér podoliai földb. Sebő Jenő ur, Lujza neje Tribus Vilma k. a., Camillia Dombora Ilonka k. a., Pepi Farkas Lajosné urnő, Darzsinszky Ágost Striegl F. József ur, Mareczky Henrik Rosznáky Géza ur, Boldizsár öreg szolga Varjassy Béla ur. A jegyek kelendősege örvendetes bizonyíték arra nézve, hogy társadalmi életünk minden körében kiváló érdeklődéssel viseltetnek az előadás iránt s a jövedelem szép összeget juttat a szegény iskolás gyermekek felruházására.

— **Miként lehet a táviratok elveszése és elferdítése ellen védekezni?** Az államkincstár a Táviratüzleti Szabályok 6-ik §-a értelmében nem vállal felelősséget és jótállást azon károkért melyek a táviratok elveszése, elkésése, vagy elferdítése következtében támadhatnak. Gondoskodott azonban arról, hogy a táviratozó közönség táviratainak kézbesítéséről a címzett hozzájárulása nélkül meggyőződhesék, illetve táviratát az elferdítés ellen biztosíthassa. Minthogy e módozatokat a nagy közönség, a mint a tapasztalat mutatja, nem igen ismeri azokat a közönség érdekében alább közöljük. 1. Ha a táviratot küldő egyén arról akar meggyőződést szerezni, hogy távirata tényleg kézbesítetett-e ezt két féle módon érheti el. Nevezetesen kaphat erről értesítést távirati úton vagy postán. Előbbi esetben táviratának ezime elébe „(PC)” jelzőt ír és a távirati értesítésért 10 szó távirat díjának megfelelő összeget fizet; utóbbi esetben pedig a cím elébe: „(P. C. P.)” jelzőt ír és a postal értesítésért 25 kr. fizet. 2. Ha táviratát az elferdítés ellen kívánja biztosítani a cím elébe: „(PC)” jelzőt ír, mely esetben távirata tartalmát az összes kezelő hivatalok egymás közt összeolvasás által egyeztetik. Az összegyűjtésért az eredeti táviratdíjának 1/4 részét kell fizetni.

A „Budapest” képes pol. napilap előfizetési felhívásából átvesszük a következőket: A „BUDAPEST” újkor immár XXIV. évfolyamába lép, tehát az ország legrégibb napilapja. Keletkezésétől fogva folyvást a megdicsőült Kossuth Lajos 48-as zászlóját lobogtatja, s rendíthetlen kitartással hazánk állami függetlenségéért s gazdasági önállóságáért küzd. Vezérezikett többnyire orsz. képviselők írják, utónk Kossuth Ferencz

a függetlenségi és 48-as párt elnöke és vezére. Tárcairovatában pedig az irodalom jeleseiével találkozik az olvasó. Állandóan két érdekfeszítő regényt közöl amelyek közül az egyik lapszámozva könyvalakban jelenik meg. Vasárnaponként „Uj-Budapest” „ezimű humorisztikus melléklet van hozzácsatolva E vicclap talánymegfejtői között az érdekes könyveken kívül, hetenként egy-egy Jászv-sorsjegy sorsoltatik ki. A „BUDAPEST” alkalomszerű képekkel naponként 14—16 oldalon, sőt ünnepnapokon három ivben 24—30 oldalon jelenik meg, tehát terjedelmére nézve megközelíti a sokkal drágább lapokat. Naponként 45—50-000 példányban hagyja el a sajtót s így az ország egelterjedtebb lapja. A „BUDAPEST” minden rendes előfizetője újkor egy díszes kiállítási és tartalmas naptárt kap. A ki tehát hive a negyvennyolcas elveknek; a ki szereti a jó regényeket; a ki mindenről híven akar értesülni lenni; a ki képekben is szemlélni akarja a napieseményeket; a ki egy olcsó, de kitünően szerkesztett újságot akar olvasni: az fizessen elő a „BUDAPEST” képes politikai napilapra. Előfizetési árak: 1 hora 1 frt., negyedévre 3 frt. Kiadóhivatal: Budapest IV. ker., Sarkantyus-utca 3.

— **A transvali háboru** folytán szünetel a munka az aranybányákban s így kevesebb a pénz, az élet folyton nehezebb, torhebb. Nálunk az osztálysorsjáték sok pénzt hoz forgalomba és sok ember nemesak a maga, hanem egész családja életét megszabadította a nyomortól egy nagyobb nyeremény által. Már többször említettük is hogy a szerencse sokaknak jövőjét megváltoztatta. Amint értesülünk, egy budapesti bankház eddig több mint két millió koronát fizetett ki megbízóinak 100.000, 90, 80, 30 ezer koronás nyereményekben. A most kezdődő osztálysorsjátéknál olvasóink figyelmébe ajánljuk ezen céget, mely szerencséséjénél, szolidaritásánál és megbízhatóságánál fogva amúgy is nagy bizalomnak örvend. Ez a cég Török A. és Társa bankháza Budapesten, mely a beérkező megbízásokat pontosan, gyorsan és megbízhatóan teljesíti. Az első osztályu sorsjegyek árai: 1/1 sorsjegy 6 forint, 1/2 sorsjegy 3 forint, 1/4 sorsjegy 1 frt 50 kr., 1/8 sorsjegy 75 kr. Sorsjegyek bevásárlásánál Török A. és Társa budapesti bankházát, Váci-kört 4/a, legmeglegben ajánljuk.

HIRDETÉSEK:

Italmérési üzlethelyiség változtatás.

Van szerencsém Petrosény és vidéke n. é. közönségének becses tudomására hozni, hogy **italmérési üzletemet** a Weisz Textvérek házából ugyan csak Petrosény főutcajában és főforgalmi pontján a Grosseck, illetőleg **Tómus-féle házba helyeztem át.** Legfőbb törekvésem leendő jó italok s ételek kiszolgálásával a n. é. közönség igényét kielégíteni.

Kegyes támogatást, szíves pártolást kérve vagyok kiváló tisztelettel:

Petrosény, 1899. nov. hó 1.

Czinner Fülöp.
vendéglős.

Bútor eladás.

Egy garnitúra szalonbutor, konzoltükörrel stb. új állapotban — helyszüke miatt eladó.

Bővebb felvilágosítást a kiadóhivatal.

CZIPÉSZ-ÜZLET.

Van szerencsém Petrosény és Vidéke n. é. közönségének becses tudomására hozni, hogy Petrosényben a főutezán **Ruder Rudolf** ur udvarában.

czipésműhelyt

nyitottam s ezen szakmába vágó munkákat a legpontosabban, legjuttányosabban s a legfokozottabb igényeket is kielégítően teljesítem.

A lábbeli készítés terén kiváló haladása „*villamosbetét*“, mely készítményeim rendkívüli előnyét elvitázhatlanná teszi.

Varrógépek javítását is jótállás mellett elvállalom.

Klein Zsáni,
férfi és női czipész.

Salgó-Tarjáni vas-tengely.

Stern Adolf és Társa.

vas- és festék-üzlete Petrosényben.

Van szerencsém a n. é. közönségnek téli szezonra a következő vasáru- cikkeket ajánlani:

Öntött vaskályhák fa- és szén-fűtésre nagy választékban, különféle **takarék-tűzhelyek** (Sparherd), úgy szintén **takaréktűzhely** alkotórészei mint: lemez, keret, karika, rostély stb. stb. **Kályhacsövek** nagy választékban.

Továbbá **legjuttányosabban** szállítok, mindennemű **épület-vasalásokat**, **szerszámokat**, **rud-vasakat**, **vas- és sárgaréz-sodrony**, **vas- és acél-villák**, **fejsze**, **kapa**, **ásó**, **láncz**, **csengők**, **mérlegeket**, szóval minden a

vasárukhoz tartozó cikkeket.

12—12

Esetek nagy választékban.

Salgó-Tarjáni sarok-szeg. — Por- és olajfesték.

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

1.000,000 korona
A nyeremények részletes beosztása a következő:

Lotószám	Korona
1	600000
1	400000
1	200000
2	100000
1	90000
1	80000
1	70000
2	60000
1	40000
1	30000
1	25000
1	20000
2	15000
3	10000
31	5000
67	3000
3	2000
432	1000
763	500
1238	300
90	200
21700	170
3900	130
4900	100
50	80
3900	40
2900	40
50.000	13.160,000

Készpénzben fizetendő

Az ötödik nagy m. kir. osztálysorsjáték nem sokára ismét kezdődik és

100,000 újból 50,000

sorsjegyre nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az **összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog**.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorolhat ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves meglátáskor megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a törvényi eredeti árban és pedig:

egy egész 1. o. eredeti sorsjegyet 6. —
fél " " " " " 3. —
negyed " " " " " 1. 50
nyolczad " " " " " 75.

küldünk szét utánvétellel vagy a pénz előleges beki-
dése ellenében.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos terve-
tek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzá-
sok a **magy. kir. kormány ellenőrzése mellett** nyilván-
osan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.
Kérjük a **rendelvényeket** mielőbb, legkésőbb

azonban
f. é. nov. hó 16. és 17-ig,
hozzánk beküldeni.

Török A. és Társa

a m. kir. szab. osztálysorsjáték fuélarusítói
BUDAPEST, V. Váci-körút 4/a.

Sok és nagy nyereményt fizettünk ki fitteltz
vevőinknek rövid idő alatt két millió koronát.

Török A. és Társa uraknak Budapest.

Rendelőlevél levágandó.

Kérek részemre 1. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tev. egy. küldeni.

Az összeget forint

postautóványval küldöm A nem-tetsző türelendő.

Pontos cím